

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/90/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014200519
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1014200519.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci navrhovateľa: JUDr. A. A., S., zastúpený: Mgr. Branislav Dufala, advokát, Palisády 36, Bratislava, proti odporcovi: 4. Disciplinárna komisia GP SR Bratislava, Štúrova 2, Bratislava, za účasti: Krajská prokuratúra Bratislava, Vajnorská 47, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. XV/6 Spr 11/11/1000-94 zo dňa 6. februára 2014, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 12Sp/30/2014-61 zo dňa 9. decembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 12Sp/30/2014-61 zo dňa 9. decembra 2014 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave potvrdil rozhodnutie odporcu č. XV/6 Spr 11/11/1000-94 zo dňa 06.02.2014, ktorým bolo navrhovateľovi uložené disciplinárne opatrenie - zbavenie výkonu funkcie prokurátora a to za spáchanie nasledujúcich skutkov:

1/ dňa 30.07.2011 v čase o 14:42 hod. ako účastník cestnej premávky viedol osobné motorové vozidlo na diaľnici D1, pričom prekročil najvyššiu povolenú rýchlosť jazdy obmedzenú na 110 km/h o 49 km/h a najvyššiu povolenú rýchlosť jazdy 90 km/h o 39 km/h a po zastavení a kontrolovaní príslušníkmi Dopravného oddelenia Policajného zboru mu bola pri dychovej skúške elektronickým meracím prístrojom nameraná hodnota 0,86 etanolu na 1 liter vydýchnutého vzduchu a ku kontrole nepredložil platné doklady - vodičský preukaz.

2/ napriek tomu, že od 25.07.2011 do 01.08.2011 mal nariadenú služobnú pohotovosť okresnou prokurátorkou Okresnej prokuratúry Pezinok v priebehu dňa 30.07.2011 konzumoval vo väčšom

množstve v byte v S. alkoholické nápoje, pričom pri kontrole príslušníkmi Dopravného oddelenia Policajného zboru v čase o 14:42 hod. mu bola pri dychovej skúške vykonanej elektronickým meracím prístrojom nameraná hodnota 0,86 etanolu na 1 liter vydychnutého vzduchu.

Týmto svojím konaním sa v bode 1/ dopustil konania, ktoré malo znaky priestupku podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“) a to tým, že viedol motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo, ktorý si privodil požitím alkoholu a prekročil rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou a porušil všeobecne záväzný predpis o bezpečnosti a plynulosti premávky. V bode 2/ sa dopustil disciplinárneho previnenia tým, že nespĺnil povinnosť uloženú mu ustanovením § 26 ods. 1 písm. l/, písm. m/ a § 74 písm. a/, b/ zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 154/2001 Z.z.“). V bode 1/ podľa § 187 písm. b/ zákona č. 154/2001 Z.z. išlo o konanie, ktoré malo znaky priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. d/, h/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. a v bode 2/ išlo o disciplinárne previnenie podľa § 188 písm. a/ zákona č. 154/2001 Z.z. Za takéto konanie mu bolo uložené podľa § 189 ods. 1 písm. f/ v spojení s § 190 ods. 2 písm. d/ zákona č. 154/2001 Z.z. disciplinárne opatrenie - zbavenie výkonu funkcie prokurátora.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že Trestný poriadok sa na disciplinárne konanie vzťahuje primerane. To znamená, že nie je potrebné všetky princípy zakotvené v Trestnom poriadku na disciplinárne konanie aplikovať neobmedzene a striktné. Ústne pojednávanie konané dňa 06.02.2014 bolo uskutočnené v súlade s Trestným poriadkom a v potrebnom rozsahu. Z dovtedajšieho konania vyplývalo, že po vrátení veci odporcovi bude tento povinný vec prejednať a to v časti uloženého disciplinárneho opatrenia a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodniť. Vydaniu rozhodnutia predchádzalo zistenie skutkového stavu veci v potrebnom rozsahu a toto vyplynulo z odôvodnenia rozsudkov Krajského súdu v Bratislave a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z obsahu ktorých jednoznačne vyplynula vina navrhovateľa zo spáchaného priestupku a disciplinárneho previnenia. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia odporca vychádzal zo závažnosti disciplinárneho previnenia a spáchaného priestupku, ako aj okolností prípadu a zároveň prihliadol aj na doterajšie správanie a plnenie služobných povinností navrhovateľom. Podľa názoru súdu prvého stupňa takto zistený skutkový stav bol jednak v súlade s obsahom administratívneho spisu a zároveň bol dostatočného rozsahu na podanie obrazu tak o spáchanom disciplinárnom previnení a priestupku, ako aj o osobe navrhovateľa. Odporca pri ukladaní druhu a výmery disciplinárneho opatrenia prihliadol na všetky zákonné okolnosti vyplývajúce z § 191 ods. 1 zákona č. 154/2001 Z.z. a tieto aj náležitým spôsobom vyhodnotil. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že odporca pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol a náležite vyhodnotil závažnosť navrhovateľovho disciplinárneho previnenia, spôsobené následky, mieru a formu zavinenia, ako aj okolností prípadu. Taktiež prihliadol na doterajšie správanie navrhovateľa, ako aj plnenie jeho služobných povinností a tieto skutočnosti náležitým spôsobom v napadnutom rozhodnutí uviedol. Súd prvého stupňa uviedol, že požívanie alkoholických nápojov v danom rozsahu počas pracovnej služby prokurátora je bezpochyby závažným porušením povinností prokurátora. V prípade ak sa k takémuto disciplinárnemu previneniu pridruží spáchanie dopravného priestupku ako to bolo v tomto prípade a vzhľadom na pracovné hodnotenie navrhovateľa vypracované jeho nadriadeným ako aj existencia ďalšieho aj keď nie právoplatne skončeného disciplinárneho konania bolo bezpochyby dôvodom na prijaté disciplinárne opatrenie.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby podľa § 250ja ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Namietal nelegitímnosť ustanovenia predsedníčky 4. Disciplinárnej komisie GP do funkcie a uviedol, že v tejto časti sa pridrižiava svojej argumentácie v časti II. podania doručeného súdu dňa 05.11.2014.

Argumentáciu súdu prvého stupňa týkajúcu sa skutočnosti, že predmetnú námietku podal až po uplynutí zákonnej lehoty v intenciách § 250h ods. 1 O.s.p. považoval za nesprávnu. Poukázal na skutočnosť, že disciplinárne rozhodnutie mu bolo doručené dňa 27.02.2014, odvolanie proti disciplinárnemu rozhodnutiu podal dňa 14.03.2014 a odporca skompletizovaný disciplinárny spis predložil súdu prvého stupňa 01.04.2014. Až následným nahliadnutím do súdneho spisu navrhovateľ zistil, že v disciplinárnom spise došlo v čase po podaní jeho odvolania k manipulácii so spisom, čo vyplýva zo skutočnosti, že de facto existujú tri verzie č.l. 78 disciplinárneho spisu, z toho sú dve verzie založené v disciplinárnom spise a tretia verzia č. l. 78 mu bola doručená, ktorá je aj prílohou jeho podania zo dňa 05.11.2014. Chronologicky prvá verzia č. l. 78 disciplinárneho spisu, na ktorej je nezákonným spôsobom vykonaná oprava, neobsahuje dátum vykonania opravy. K manipulácii so spisom došlo až po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania, preto nemohol túto námietku uviesť skôr. Podľa jeho názoru bola JUDr. E. právoplatne a legitímne vymenovaná za predsedníčku 3. Disciplinárnej komisie a nie 4. Disciplinárnej komisie. V predmetnom konaní nebol dodržaný zákonný postup opravy výroku rozhodnutia menovacieho dekrétu. Tento bol nahradený nezákonným postupom a nezákonnou opravou, ktoré preto nemôže mať právny následok založenia právomoci a legitimacy JUDr. E. ujať sa funkcie predsedníčky 4. Disciplinárnej komisie. Nepochybnil však názor súdu prvého stupňa a odporcu, že išlo o písarsku chybu.

Navrhovateľ považoval taktiež argumentáciu súdu prvého stupňa, týkajúcu sa aplikácie Trestného poriadku na disciplinárne konanie za nesprávnu. Aj v tomto smere sa pridŕžoval svojej argumentácie uvedenej v odvolaní, doručenom súdu dňa 01.04.2014. Nepochybnil právny stav v predmetnom konaní odporcu, kedy bolo už právoplatne rozhodnuté o vine navrhovateľa, a teda odporca mal vec prejednať, konať a vykonať dokazovanie už len o treste. Disciplinárna komisia mala v súlade s ustanovením § 2 ods. 19 Trestného poriadku vykonať znova celé dokazovanie o treste, teda vykonať dôkazy na zistenie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností ako základného zákonného predpokladu pre rozhodnutie o druhu a výške ukladaného disciplinárneho opatrenia, a to na základe skutočnosti, že došlo k výmene predsedu disciplinárnej komisie - JUDr. E.. Následne mal odporca na základe vykonaného dokazovania rozhodnúť o druhu a výmere disciplinárneho opatrenia a rozhodnutie mal náležite odôvodniť z hľadiska priťažujúcich alebo poľahčujúcich okolností. Krajský súd rozsudkom č. k. 4Sp/6/2012-51 zo dňa 17.10.2012 uložil odporcovi vec po vrátení prejednať v časti ukladania disciplinárneho opatrenia a rozhodnutie náležite odôvodniť, čo podľa názoru navrhovateľa znamená, že bolo potrebné vykonať dokazovanie v časti týkajúcej sa okolností rozhodujúcich pre rozhodnutie o druhu a výške ukladaného disciplinárneho opatrenia. Navrhovateľ už v pôvodnom konaní namietal, že odporca pri ukladaní druhu a výmery disciplinárneho opatrenia vôbec nehodnotil, neodôvodnil, a teda neprihliadal na poľahčujúce okolnosti, ktorý názor si osvojil aj krajský súd v rozsudku č. k. 4Sp/6/2012-51 zo dňa 17.10.2012. Odporca v novom rozhodnutí síce odôvodnil výrok o uloženom disciplinárnom opatrení, avšak účelovo a jednostranne, pretože hodnotil výlučne len priťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti v odôvodnení rozhodnutia odignoroval. Názor odporcu, že nie je potrebné vykonávať dokazovanie ohľadne poľahčujúcich okolností ako zákonného kritéria pre ukladanie sankcií si nesprávne osvojil aj súd prvého stupňa. Odporca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že prehľady o pracovných výkonoch navrhovateľa nemali žiaden vplyv na uloženie sankcie a disciplinárna komisia na ne neprihliada. Odporca sám uviedol, že dôkaz - poľahčujúcu okolnosť vedome nevykonal a nebral v úvahu pri rozhodovaní, a teda ani písomne nevyhodnotil v odôvodnení svojho rozhodnutia. Takýto postup odporcu je však v rozpore s ustanovením § 191 ods. 1 zákona č. 154/2001 Z.z.

Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že oboznámenie pracovného hodnotenia navrhovateľa (vypracované krajskou prokurátorkou v Bratislave na základe podkladov okresnej prokurátorky zo dňa 13.01.2014) bolo dostatočné na podanie obrazu o osobe navrhovateľa a o jeho pracovnom zaťažení a pracovných výkonoch. Poukázal na skutočnosť, že celé disciplinárne konanie začalo na podnet okresnej prokurátorky v Pezinku a disciplinárny návrh podala Krajská prokuratúra v Bratislave. Z uvedených dôvodov možno mať pochybnosti o zaujatosti a účelovosti pracovných hodnotení týchto zložiek prokuratúry, ktoré na začiatku iniciovali začatie disciplinárneho konania proti navrhovateľovi a následne podávali pracovné hodnotenie na navrhovateľa. Z uvedeného dôvodu za objektívne dôkazy, na základe ktorých si môže disciplinárna komisia, resp. správny súd urobiť objektívny obraz o navrhovateľovi z

hľadiska jeho pracovnej zaťaženia, pracovných výkonoch a pracovnej morálke zostávajú štatistické prehľady, prípadne pracovné hodnotenia predchádzajúcich zamestnávateľov, ktoré však ako dôkaz neboli v disciplinárnom konaní vykonané.

Ustanovenie § 2 ods. 19 Trestného poriadku zakotvuje jednu zo základných zásad trestného konania, ktorá je s poukazom na § 216 zákona č. 154/2001 Z.z. aj jednou zo základných zásad disciplinárneho konania. Zásada bezprostrednosti a ústnosti je jednoznačne definovaná a premieta sa do ďalších ustanovení Trestného poriadku upravujúcich konkrétnejšie jednotlivé práva a povinnosti účastníkov trestného konania. Podľa názoru navrhovateľa nie je možné dospieť k právnomu názoru, že túto základnú zásadu možno v disciplinárnom konaní použiť primerane v tom smere, že ju môže disciplinárna komisia ako odporca čiastočne dodržiavať a čiastočne porušovať.

Logický výklad tejto zásady je podľa názoru navrhovateľa jednoznačný v tom, že ukladá súdu, v danej veci disciplinárnej komisii ako odporcovi, povinnosť rozhodovať len na základe dôkazov, ktoré boli vykonané bezprostredne pred jej členmi (sudcom, členmi senátu, členmi disciplinárnej komisie). Pokiaľ teda v priebehu konania dôjde k zámene aj len jedného člena disciplinárnej komisie, táto je povinná vykonať celé dokazovanie odznova. V predmetnej veci bola disciplinárna komisia povinná vykonať celé dokazovanie ohľadne výroku o druhu a výške ukladaného disciplinárneho opatrenia v intenciách ustanovenia § 191 ods. 1 zákona č. 154/2001 Z.z., ktoré ustanovenie je špeciálnym ustanovením voči ustanoveniam Trestného poriadku. Podľa názoru navrhovateľa čiastočné porušenie tejto zásady znamená jej porušenie ako celku. Nestotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že s poukazom na § 216 zákona č. 154/2001 Z.z. môže primeranosť použitia tejto zásady trestného konania pre disciplinárne konanie spočívať v tom, že túto zásadu možno čiastočne porušiť nevykonaním dôkazov po zmene člena disciplinárneho senátu a naopak vykonať len časť dôkazov. V takomto prípade by došlo k porušeniu zásady ako celku. Je potrebné vyriešiť otázku, či sa zásada bezprostrednosti a ústnosti má na disciplinárne konanie odporcu, vykonávané podľa ustanovení zákona č. 154/2001 Z.z. použiť alebo nie.

III.

Ďalší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že na rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti disciplinárnym rozhodnutiam podľa zákona č. 154/2001 Z.z. sa vzťahuje § 250i až 250c O.s.p. (§ 211 ods. 3 zákona č. 154/2001 Z.z.). Vo veciach spadajúcich pod tzv. správne súdnictvo je potrebné podať odvolanie jednak v lehote určenej v osobitnom zákone a vo včas podanom odvolaní je zároveň potrebné uviesť všetko, čo účastník konania vytyka postupu alebo rozhodnutiu správneho orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Podanie navrhovateľa zo dňa 04.11.2014, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené dňa 05.11.2014, nebolo urobené v lehote určenej v § 211 ods. 1 zákona č. 154/2001 Z.z. Navrhovateľ, resp. jeho právny zástupca mohli po doručení rozhodnutia odporcu zo dňa 06.02.2014 požiadať o nahliadnutie do spisu sp.zn. XV/6 Spr 11/11. S poukazom na uvedené považuje ďalší účastník postup súdu prvého stupňa, ktorý na podanie navrhovateľa zo dňa 04.11.2014 neprihliadol z dôvodu, že bolo podané po uplynutí lehoty na podanie odvolania, za zákonný. Ďalší účastník k uvedenej námietke navrhovateľa poukázal na ustanovenie § 192 ods. 1, 2, 4 zákona č. 154/2001 Z.z. Každá z disciplinárnych komisií, ktoré boli do 31.07.2014 zriadené na Generálnej prokuratúre SR, mala určeného predsedu, členov a náhradníkov. JUDr. K. J. bol predsedom 4. Disciplinárnej komisie Generálnej prokuratúry SR (nikdy nebol predsedom 3. Disciplinárnej komisie). V rozhodnutí generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. XV/6 Spr 11/11-78 zo dňa 11.12.2013 je jednoznačne uvedené, že JUDr. K. E. bola určená za predsedníčku disciplinárnej komisie namiesto JUDr. K. J.. Generálny prokurátor SR bez všetkých pochybností určil, že JUDr. K. E. sa stala predsedníčkou disciplinárnej komisie za JUDr. K. J.. Nesprávne číselné označenie disciplinárnej komisie (3. namiesto 4.) súd preto správne posúdil iba ako písársku chybu, ako je to uvedené aj v úradnom zázname č. XV/6 Spr 11/11/1000-91 v spise disciplinárnej komisie. Disciplinárny návrh napadol 4. Disciplinárnej komisii Generálnej prokuratúry SR a táto aj vo veci rozhodla. Z rozhodnutia generálneho prokurátora SR č. XV/6 Spr 11/11-78 zo dňa 11.12.2013 je zrejмый úmysel generálneho prokurátora SR určiť JUDr. K. E. za predsedníčku disciplinárnej komisie namiesto JUDr. K. J.. Uvedená písárska chyba nie je takou vadou, ktorá by mohla

mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia odporcu. O skutočnosti, že JUDr. K. J. bol vylúčený z disciplinárneho konania a namiesto neho bola za predsedníčku disciplinárnej komisie určená JUDr. K. E. mal navrhovateľ vedomosť už pred vydaním rozhodnutia odporcu zo dňa 06.02.2014 (§ 193 ods. 3, § 192 ods. 4 zákona č. 154/2001 Z.z.). vyplýva to aj z odvolania, ktoré navrhovateľ podal proti rozhodnutiu odporcu dňa 13.03.2014 - strana č. 2, tretí a štvrtý odsek. Určením JUDr. K. E. za predsedníčku disciplinárnej komisie nedošlo k žiadnemu obmedzeniu práv navrhovateľa v disciplinárnom konaní. Navrhovateľ počas disciplinárneho konania JUDr. K. E. ako predsedníčku disciplinárnej komisie nenamietal, ani nevzniesol proti nej námietku zaujatosti.

Ďalší účastník ďalej poukázal na ustanovenia § 328 ods. 2, § 327 ods. 1 Trestného poriadku a na § 216, § 205 ods. 7, 8, 9, § 191 ods. 1 zákona č. 154/2001 Z.z. Krajský súd v Bratislave v rozsudku č.k. 4Sp/6/2012-51 zo dňa 17.10.2012, ktorým bolo zrušené rozhodnutie odporcu č. XV/6 Spr 11/11-68 zo dňa 24.11.2011 v časti výroku o uložení disciplinárneho opatrenia, odporcovi uložil opätovne prejednať vec len v časti uloženia disciplinárneho opatrenia a následné rozhodnutie zákonným a náležitým spôsobom odôvodniť tak, aby z odôvodnenia uloženého disciplinárneho opatrenia bolo zjavné, akými úvahami sa pri jeho uložení odporca riadil. Na ústnom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 06.02.2014 bol preukázateľne oboznámený rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/6/2012-51 zo dňa 17.10.2012, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Sžo/10/2013 zo dňa 20.11.2013, pracovné hodnotenie navrhovateľa zo dňa 13.01.2014 a spis Krajskej prokuratúry Bratislava sp.zn. 1/1 Spr 124/11. V predmetných rozsudkoch sú podrobne uvedené výpovede navrhovateľa, aj jeho postoj k disciplinárnemu konaniu. Navrhovateľ bol prítomný aj na ústnom pojednávaní dňa 06.02.2014 a bola mu daná možnosť vyjadriť sa k veci. Výpoveď svedkýň Mgr. A. S., Y. A., JUDr. W. O. a odborné vyjadrenie MUDr. E. A., PhD. boli rozhodujúcimi dôkazmi pre rozhodnutie o vine navrhovateľa. Skutkový stav bol preukázaný a rozhodnutie o vine navrhovateľa bolo k 06.02.2014 právoplatné. Ďalší účastník sa preto stotožnil s právnym posúdením veci súdom prvého stupňa, že zisťovanie stavu výsluchom svedkov, ako aj oboznámením dovtedajších posudkov zamestnávateľa a predchádzajúcich zamestnávateľov navrhovateľa pri vydávaní rozhodnutia zo dňa 06.02.2014 nebolo potrebné.

Ústne pojednávanie v disciplinárnom konaní upravuje zákon č. 154/2001 Z.z. Ani v ustanovení § 327 ods. 1 a § 328 ods. 2 Trestného poriadku nie je *expressis verbis* uvedené, že by bol súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, povinný vykonať celé dokazovanie odznova, ako to namietala navrhovateľ. Odporca bol v disciplinárnom konaní viazaný právnym názorom, ktorý je vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/6/2012-51 zo dňa 17.10.2012.

Ďalší účastník tiež uviedol, že hodnotenie prokurátora v súvislosti s disciplinárnym konaním je vždy doručované dotknutému prokurátorovi. Poukázal na § 31 ods. 4 zákona č. 154/2001 Z.z. a uviedol, že v prípade, ak mal navrhovateľ za to, že jeho hodnotenie nie je objektívne, mal postupovať podľa uvedeného ustanovenia a nenamietat to až v odvolacom konaní pred súdom.

Námietku navrhovateľa, týkajúcu sa uplatnenia zásady bezprostrednosti považuje ďalší účastník za vznesenú oneskorene, keďže v správnom súdnictve pri rozhodovaní o opravných prostriedkoch nie je prípustné rozširovať dôvody opravného prostriedku po uplynutí lehoty na jeho podanie. Odporca pri ukladaní disciplinárneho opatrenia v rozhodnutí zo dňa 06.02.2014 vychádzal z hodnotenia navrhovateľa zo dňa 13.01.2014 a v odôvodnení rozhodnutia zo dňa 06.02.2014 zohľadnil všetky tie skutočnosti, ktoré pri ukladaní disciplinárneho opatrenia určuje § 191 ods. 1 zákona č. 154/2001 Z.z. Na záver uviedol, že ak by sa navrhovateľ predmetného konania (požívania alkoholických nápojov počas pracovnej doby a počas nariadenej služobnej pohotovosti) dopustil u iného zamestnávateľa, bol by to dôvod na okamžité skončenie jeho pracovného pomeru. Uložené disciplinárne opatrenie preto považuje za primerané závažnosti zavineného konania.

Odporca sa k podanému odvolaniu navrhovateľa nevyjadril. Odvolanie mu bolo doručené dňa 09.02.2015.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len v stručnosti z neho vyberá nasledovné:

Z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že proti navrhovateľovi sa viedlo disciplinárne konanie za spáchanie priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. d/, h/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. ako aj za neplnenie povinností uložených mu v ustanovení § 26 ods. 1 písm. l/, k/, m/ a § 74 písm. a/, d/ zákona č. 154/2001 Z.z. Navrhovateľ bol uznaný vinným v oboch bodoch disciplinárneho návrhu za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie - zbavenie výkonu funkcie prokurátora. Krajský súd v Bratislave preskúmal predmetné disciplinárne rozhodnutie a rozsudkom sp.zn. 4Sp/6/2012 zo dňa 17.10.2012 potvrdil napadnuté rozhodnutie odporcu v časti vo výroku o uznaní viny navrhovateľa zo spáchania priestupku a disciplinárneho previnenia a zároveň zrušil napadnuté rozhodnutie v časti výroku o uložení disciplinárneho opatrenia podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. K zrušujúcemu výroku o uložení disciplinárneho opatrenia krajský súd v odôvodnení rozsudku č.k. 4Sp/6/2012-51 zo dňa 17.10.2012 uviedol, že disciplinárna komisia musí pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadať na spôsob spáchania skutku a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatelia, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Táto povinnosť platí osobitne v prípade, ak odporca aplikoval na navrhovateľa najprísnejšie disciplinárne opatrenie, teda zbavenie funkcie prokurátora. Úlohou odporcu bolo v odôvodnení uloženia predmetného disciplinárneho opatrenia uviesť, prečo práve zbavenie výkonu funkcie prokurátora je opatrením, adekvátnym vo vzťahu k spáchaniu priestupku a disciplinárneho previnenia, ktoré boli navrhovateľovi kladené za vinu. Požívanie alkoholických nápojov počas služobného výkonu funkcie prokurátora je závažným porušením povinností prokurátora, avšak iba odkaz na zváženie všetkých skutočností nie je podľa krajského súdu postačujúcou argumentáciou. Krajský súd uložil odporcovi vec opätovne prejednať v časti uloženia disciplinárneho opatrenia za spáchaný priestupok a disciplinárne previnenie a svoje rozhodnutie zákonným a náležitým spôsobom odôvodniť tak, aby z odôvodnenia uloženia disciplinárneho opatrenia bolo zjavné, akými úvahami sa pri jeho uložení riadil. Rozhodnutie krajského súdu potvrdil najvyšší súd svojím rozsudkom sp.zn. 2Sžo/10/2013 zo dňa 20.11.2013.

Na ústnom pojednávaní dňa 06.02.2014 bol oboznámený rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sp/6/2012-51 zo dňa 17.10.2012 a rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžo/10/2013 zo dňa 20.11.2013. Ďalej bolo oboznámené hodnotenie, ktoré na základe podkladov JUDr. O., okresnej prokurátorky v Pezinku vypracovala krajská prokurátorka pre Bratislavu JUDr. U. D.. Uviedla, že od ostatného hodnotenia prokurátora nedošlo k žiadnej podstatnej zmene v jeho pracovnom výkone a návykoch. Z hľadiska posudzovania kvality výkonu prokurátorského dozoru a rozhodovacie činnosti prokurátora uviedla, že rozhodnutia dosahujú priemernú úroveň. Nižšiu úroveň dosahuje kvalita samotného prokurátorského dozoru, najmä pokiaľ ide o obsahovú náročnosť a opodstatnenosť uložených pokynov. Uviedla, že prístup navrhovateľa k vybavovaniu agendy od rozhodnutia disciplinárnej komisie sa stal zdržanlivý, pôsobí neisto a vyžaduje zvýšenú kontrolnú činnosť zo strany nadriadených. Uviedla, že v mesiaci jún 2012 bolo zistené, že navrhovateľ sa v období rokov 2009 - 2012 zúčastňoval počas viacnásobne opakovaných pracovných neschopností poľovačiek a návštev poľovného revíru, a to bez vedomia, resp. privolenia lekárov. Okresná prokurátorka uložila navrhovateľovi dňa 03.06.2011 písomné napomenutie v zmysle § 191 ods. 1, 2 zákona č. 154/2001 Z.z. za to, že vo veci sp.zn. 1Pn 313/10 nespĺnil povinnosti mu uložené ustanovením § 26 ods. 1 písm. a/, c/ zákona č. 154/2001, povinnosti vyplývajúce pre prokurátora z § 17 ods. 1, 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov. Správanie k nadriadeným a kolegom hodnotila na

požadovanej úrovni. Odporca v napadnutom rozhodnutí č. XV/6 Spr 11/11/1000-94 zo dňa 06.02.2014 posúdil skutočnosť, že navrhovateľ viedol počas nariadenej služobnej pohotovosti motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo, ktorý si privodil požitím alkoholu. Odporca vzal do úvahy stupeň opitosti vyjadrený podľa znaleckého posudku minimálne 0,86 mg etanolu na jeden liter vydychnutého vzduchu, resp. 1,79 - 1,92 promile alkoholu, čo treba považovať za stredný stupeň opitosti. Požitie množstvo alkoholu malo vplyv na jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti nielen pri plnení služobných povinností, ale i pri vedení motorového vozidla, v dôsledku čoho prekročil rýchlosť minimálne o 39 km/h, čím sa dopustil závažného ohrozujúceho deliktu na úseku dopravy, pri ktorom mohol ohroziť život a zdravie účastníkov cestnej premávky alebo spôsobiť materiálnu škodu. Odporca prihliadol najmä na tú skutočnosť, že navrhovateľ mal nariadenú služobnú pohotovosť a jeho stav opitosti mu v podstate zabraňoval túto pohotovosť vykonávať. Dôvod znemožňujúci vykonávať nariadenú služobnú pohotovosť neoznámil nadriadenej prokurátorky, ktorá by vo veci vykonala potrebné opatrenia. Odporca prihliadol aj na nekritický postoj navrhovateľa v pôvodnom konaní, v ktorom kategoricky popieral zavinenie. Prejavenu ľútosť vyslovenú až potom, čo nadobudol právoplatnosť výrok o uznaní viny, odporca považoval za tendenčnú a účelovú. K uloženiu najprísnejšieho disciplinárneho opatrenia viedlo odporcu prihliadanie na osobu navrhovateľa a na možnosť jeho nápravy. Odporca poukázal na služobné hodnotenie zo dňa 13.01.2014 a na skutočnosť, že v období rokov 2009 - 2012 sa zúčastňoval počas viacnásobne opakovaných pracovných neschopností poľovačiek a návštev poľovného revíru a to bez vedomia, resp. prívolenia lekárov. Odporca uviedol, že počínanie navrhovateľa je v rozpore s rešpektovaním základných ľudských a morálnych hodnôt a môže pôsobiť značne demoralizujúco a demotivujúco na pracovné výkony kolegov, ktorí navrhovateľa počas jeho zákonnej neprítomnosti na pracovisku zastupovali. Ďalšia skutočnosť, na ktorú odporca prihliadol bolo uloženie písomného napomenutia okresnou prokurátorkou v Pezinku dňa 03.06.2011 za neplnenie služobných povinností prokurátora uložených mu v ustanovení § 26 ods. 1 písm. a/, c/ zákona č. 154/2001 Z.z.

Podľa § 22 ods. 1 písm. d/, h/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení účinnom v čase spáchania priestupku Priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto
d/ vedie motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo, ktorý si privodil požitím alkoholu,
h/ ako vodič motorového vozidla prekročí rýchlosť ustanovenú v osobitnom predpise alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou alebo dopravným zariadením,
k/ iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a/ až j/, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 26 ods. 1 písm. l/, m/ zákona č. 154/2001 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania disciplinárneho previnenia Prokurátor je povinný
l/ zachovávať dôstojnosť pri výkone funkcie prokurátora, chrániť vážnosť vykonávanej funkcie a vystríhať sa všetkého, čo by mohlo spôsobiť ujmu na cti prokurátora alebo oslabiť dôveru v jeho nestrannosť,
m/ dodržiavať pri výkone svojej funkcie pravidlá prokurátorskej etiky.

Podľa § 74 písm. a/, b/ zákona č. 154/2001 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania disciplinárneho previnenia Prokurátor je povinný
a/ dodržiavať pri výkone svojej funkcie všeobecne záväzný právne predpisy, služobné predpisy, pokyny a príkazy vedúcich prokurátorov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia,
b/ nepožívať alkoholické nápoje ani iné návykové látky pred začiatkom služobného dňa a počas služobného dňa.

Podľa § 187 písm. a/, b/ zákona č. 154/2001 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania disciplinárneho previnenia Prokurátor je disciplinárne zodpovedný za
a/ disciplinárne previnenie,
b/ konanie, ktoré má znaky priestupku podľa osobitného zákona, a konanie, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitného zákona.

Podľa § 188 písm. a/ zákona č. 154/2001 Z.z. disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností prokurátora.

Podľa § 189 ods. 1 zákona č. 154/2001 Z.z. v znení účinnom v čase vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia za disciplinárne previnenie sa za podmienok ustanovených týmto zákonom uloží prokurátorovi niektoré z týchto disciplinárnych opatrení:

- a) napomenutie,
- b) písomné pokarhanie,
- c) zníženie základného platu až o 15% najviac na tri mesiace; pri opätovnom disciplinárnom previnení, ktorého sa prokurátor dopustil v čase pred zahladením disciplinárneho opatrenia, najviac na šesť mesiacov,
- d) odvolanie z funkcie vedúceho prokurátora vrátane generálneho prokurátora,
- e) preloženie na inú prokuratúru toho istého stupňa alebo na prokuratúru nižšieho stupňa; ak ide o prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, preloženie na iný organizačný útvar generálnej prokuratúry alebo na prokuratúru nižšieho stupňa,
- f) zbavenie výkonu funkcie prokurátora.

Podľa § 191 ods. 1 zákona č. 154/2001 Z.z. pri ukladaní disciplinárnych opatrení sa prihliada na závažnosť disciplinárneho previnenia alebo konania uvedeného v § 187 písm. b/, na spôsobené následky, mieru a formu zavinenia, na okolnosti prípadu, doterajšie správanie a plnenie služobných povinností prokurátora.

Podľa § 216 zákona č. 154/2001 Z.z. v znení účinnom v čase vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia ak tento zákon neustanovuje inak, na disciplinárne konanie sa primerane vzťahuje osobitný zákon (Trestný poriadok).

Podľa § 2 ods. 19 Trestného poriadku Pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. Pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 7 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v rozhodnutí obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu

po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. k úplným a výstižným dôvodom uvedeným v rozsudku prvostupňového súdu, s ktorými sa stotožňuje, dodáva:

K námietke navrhovateľa, týkajúcej sa legitímnosti ustanovenia predsedníčky 4. Disciplinárnej komisie GP do funkcie senát najvyššieho súdu uvádza, že JUDr. K. E. bola rozhodnutím generálneho prokurátora č. XV/6 Spr 11/11-78 zo dňa 11.12.2013 určená za predsedníčku 4. Disciplinárnej komisie GP namiesto JUDr. K. J. z dôvodu jeho dlhodobej práceneschopnosti. V predmetnom určení došlo k písárskej chybe, ktorá bola opravená p. Brestovanskou, čo je poznačené na predmetnom liste č. 78 formou úradného záznamu. Navrhovateľ mal možnosť nahliadnuť do príslušného disciplinárneho spisu, ako aj namietať zaujatosť JUDr. K. E., čo však neurobil. Predmetnú námietku považoval senát najvyššieho súdu za neopodstatnenú, navyše keď aj navrhovateľ nespochybnil konštatovanie súdu prvého stupňa a odporcu, že išlo o písársku chybu.

V zmysle § 216 zákona č. 154/2001 Z.z. v znení účinnom v čase vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia sa na disciplinárne konanie primerane vzťahuje Trestný poriadok. Špecifikom správneho súdnictva je, že správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. Krajský súd v Bratislave v rozsudku č. k. 4Sp/6/2012-51 zo dňa 17.10.2012 uviedol ako má správny orgán po zrušení rozhodnutia vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia v konaní pokračovať. Odporca dôsledne dodržal pokyny uložené mu v zrušujúcom rozsudku Krajského súdu v Bratislave, pri ukladaní disciplinárneho opatrenia vyhodnotil povahu a spôsob spáchania priestupku a disciplinárneho previnenia, osobu navrhovateľa, jeho pomery a možnosť nápravy, tak ako je to uvedené vyššie. Odporca posudzoval celkové správanie navrhovateľa aj v súvislosti so zistením, že v období rokov 2009 - 2012 sa zúčastňoval počas viacnásobne opakovaných pracovných neschopností poľovačiek a návštev poľovného revíru bez vedomia lekárov. Odporca zobral do úvahy aj pracovný posudok navrhovateľa vypracovaný krajskou prokurátorkou v Bratislave. Navrhovateľ v podanom odvolaní namietať účelovosť tohto pracovného hodnotenia. V tejto súvislosti senát najvyššieho súdu poukazuje na § 31 ods. 4 zákona č. 154/2001 Z.z. podľa ktorého ak prokurátor nesúhlasí s obsahom hodnotenia vypracovaného v súvislosti s výberovým konaním alebo s disciplinárnym konaním, môže podať do troch dní od doručenia hodnotenia námietky vedúcemu služobného úradu; vedúci služobného úradu o námietkach rozhodne do troch dní od ich doručenia. Ak vedúci služobného úradu jeho námietkam nevyhoví, o námietkach rozhodne prokurátorská rada do siedmich dní od doručenia námietok vedúcim služobného úradu, ak ďalej nie je ustanovené inak. Z obsahu spisu však nevyplýva, že by navrhovateľ tento zákonný postup využil. Odporca vykonal všetky dôkazy, ktoré považoval za aktuálne a relevantné pre správne posúdenie primeranosti uloženia disciplinárneho opatrenia.

Zásada bezprostrednosti uvedená v § 2 ods. 19 Trestného poriadku je špecificky upravená pre trestné konanie. Na disciplinárne konanie, vedené podľa zákona č. 154/2001 Z.z. sa ustanovenia Trestného poriadku aplikujú primerane. V tejto súvislosti sa senát najvyššieho súdu stotožnil so súdom prvého stupňa, že opakovanie vykonaných dôkazov v prejednávanej veci nebolo potrebné, najmä, keď výrok o vine už nadobudol právoplatnosť. Pri výroku o treste išlo o vytváranie úvahy už na základe právoplatne zisteného skutku. Najvyšší súd pre úplnosť poukazuje i na rozhodnutie č. Rs 122/2003 - rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. decembra 2003 sp. zn. 4Sž 98-102/02, v zmysle právnej vety ktorého dôvodom k zrušeniu rozhodnutia správneho orgánu v zmysle § 250i ods. 3 OSP môže byť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na správnosť, zákonnosť rozhodnutia. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka.

Pri ukladaní trestu bola zásadnou otázkou, či sankcia zbavenie výkonu funkcie prokurátora nie je neprimerane prísna povaha a spôsobu spáchaného skutku v kontexte administratívneho trestania i v iných služobných profesiách.

V tomto kontexte je potrebné poukázať na to, že požívanie alkoholu počas plnenia povinnosti je vždy závažným disciplinárnym previnením aj v iných služobných profesiách. Napr. v prípade služby

profesionálnych vojakov, výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu je závažným spôsobom porušenia základnej povinnosti (podľa § 70 ods. 4 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z., v znení účinnom v roku 2014) a služobný pomer profesionálneho vojaka sa končí prepustením (§ 70 ods. 1 písm. d/ zák. č. 346/2005 Z.z.). Napr. v právnej veci žalobcu Ing. J.B. proti Ministerstvu obrany SR sp. zn. 3Sžo/236/2015, kde bolo u profesionálneho vojaka počas výkonu služby zistené požitie alkoholu v intenzite 0,37 mg/l, služobný pomer vojaka skončil prepustením a najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 3Sžo/236/2015 zo dňa 19.10.2016 potvrdil zamietnutie žaloby krajským súdom v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru. Senát najvyššieho súdu preto konštatuje, že ak odporca pristúpil k uloženiu tejto sankcie, jeho správna úvaha je v kontexte trestania týchto deliktov i v iných služobných profesiách.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so záverom krajského súdu, že napadnuté rozhodnutie odporcu je vecne správne, náležité odôvodnené s uvedením úvah, ktorými bol odporca vedený pri hodnotení dôkazov, obsahujúce úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých vo veci rozhodol. Odvolacie námietky navrhovateľa neboli spôsobilé tento záver spochybníť, preto bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a rozsudok odvolací súd ako vecne správny v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorý nemal úspech v odvolacom konaní, ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.